

[Handelsministeren.]

I modsætning til den gældende næringslov indeholder lovforslaget ingen bestemmelser om vekselmæglere, hvis virksomhed hidtil har omfattet afslutning af handel med vekslere, aktier og obligationer. De tidligere beskikkede vekselmæglere praktiserer ikke mere, og virksomheden er nu helt overgået til vekselserne.

Som noget nyt foreslås, at betegnelsen „vekselerer“ kun må benyttes af næringsdrivende, der har næringsbrev som vekselere, og i forbindelse med denne beskyttelse af titlen foreslås, at der i modsætning til nu skal gives nærmere regler om denne virksomhed, ligesom der indføres hjemmel til at fastsætte bestemmelser om, at vekselere skal underkaste sig revision.

Som det vil fremgå af kommissionens betænkning, har det spørgsmål været rejst, om man enten skal skærpe kravene for opnåelse af næringsbrev som vekselere eller gøre denne næring fri, eventuelt i forbindelse med en fremtidig eneret for de noteringsberettigede vekselere til at betegne sig som „vekselerer“.

I forslaget har man imidlertid fundet det mest nærliggende alene at skærpe kravet til dem, der driver virksomhed som vekselere. Såfremt lovforslaget gennemføres, vil der blive udfærdiget en bekendtgørelse om vekselernes virksomhed, pligter og ansvar, hvor man først og fremmest samler og tydeliggør de bestemmelser herom, der nu findes spredt i lovgivningen og i øvrigt må udledes af domstolenes og administrationens praksis. Dette i forbindelse med forskrifter om revision m. v. og de særlige vandelskrav, der nu foreslås, tilsigter at sikre vekselernes betryggende udførelse af deres virksomhed og må gøre det naturligt, at de får eneret til betegnelsen vekselere.

I forbindelse med min gennemgang af lovforslagets bestemmelser om vekselere skal jeg oplyse, at bestemmelserne om fondsbørsvekselerere, der findes i loven af 19. marts 1930 om afholdelse af fondsbørs med ændringer i 1951 og 1958, også er til over-

vejelse i et særligt udvalg, som handelsministeriet har nedsat.

Medens handel med fast ejendom for egen regning som hidtil ligger uden for næringsretlig regulering — køb og salg af ejendomme i spekulationsøjemed kræver ikke næringsbrev — indeholder forslaget ligesom den gældende næringslov bestemmelser, hvorefter der skal næringsbrev som ejendomshandler til at drive virksomhed som mellemmand ved køb og salg af fast ejendom og erhvervsvirksomheder.

Lovforslaget indeholder som noget nyt en udtrykkelig hjemmel til at fastsætte, at visse stillinger ikke kan forenes med denne næring, og det foreslås som noget nyt, at det i selve loven bestemmes, dels at ejendomshandlere skal have fast forretningssted, dels at ejendomshandlere ikke må udfærdige de til tinglysning bestemte dokumenter om overdragelse af fast ejendom. Disse forskrifter har hidtil været givet administrativt. I øvrigt foreslås det, at det pågældende forbud mod skødeskrivning m. v. udvides til at omfatte ejendomshandlers medarbejdere, idet forbuddet ellers for let vil kunne omgås.

I øvrigt må bestemmelserne om ejendomshandlere ses i forbindelse med bestemmelserne om ejendomsmæglere, som nu vil blive foreslået i en særlig lov. Ved min fremsættelse af dette forslag til lov om ejendomsmæglere vil jeg derfor også komme nærmere ind på en række af de særlige spørgsmål, der gælder for ejendomshandlere.

Med en ny næringslov i overensstemmelse med det nu fremsatte lovforslag vil der efter min opfattelse være gennemført en tiltrængt ajourføring af hele denne vigtige lovgivning. I vor tid, hvor erhvervsudviklingen forløber så hurtigt, er det af afgørende betydning, at lovgrundlaget for næringsretten er udformet på en sådan måde, at naturlige ændringer i erhvervsstrukturen kan få lov at udfolde sig frit.

Det er jo nærliggende ved fremsættelsen af et lovforslag som det foreliggende, der på en række punkter bryder med den be-